

Wilmer Heck heeft bij mij een reputatie van een beroepspropagandist en geen journalist. Bij journalistiek horen de waarheidsbevinding, factchecking, het streven naar objectiviteit en onafhankelijkheid bij. Juist deze belangrijke principes ontbreken in het schrijven van Heck.

Eerder dit jaar heeft hij zonder te checken mij een nep-Oekraïense genoemd. Een andere journalist verifieerde mijn nationaliteit voor Heck en publiceerde zijn bevindingen in Trouw. Echter leidde het vaststellen van een feit niet tot de correctie van de desinformatie in de publicatie van NRC. Noch kreeg ik excuses van deze “kwaliteitskrant” of van de auteur van deze leugen Heck. Waarheidsbevinding en factchecking hebben dus geen waarde voor de NRC en Heck was mijn conclusie.

Daarom toen hij deze maand mij gebeld had met het verzoek om mij te interviewen over “het Russisch perspectief” (als nep-Oekraïense blijkbaar weer) was ik kort en duidelijk over wat ik daarover denk. Ik zei dat ik geen vertrouwen heb in de manier van zijn berichtgeving en dat ik niet aan propaganda doe. Ik wenste hem een goede dag en ging verder met mijn leven. Later hoorde ik dat hij meerdere mensen die ik ken, die ik volg op sociale media en die enigszins een kritisch geluid uiten over de gang van zaken in Nederland had benaderd. Velen hebben op dezelfde manier gereageerd, anderen gingen wel het gesprek aan. De conclusie na het verschijnen van het artikel is: het maakt niet uit of je je verhaal vertelt aan Heck of niet, NRC publiceert wat ze al van tevoren uitgestippeld hebben. Je verhaal komt niet in de krant, dus laat deze illusie varen, beste Nederlanders. Het gaat niet over waarheidsbevinding, het gaat over het opdracht voor staatspropaganda die door de NRC uitgevoerd wordt.

Blijkbaar moest de NRC het publiek warm maken voor de brief van de minister Ollongren over de Russische inmenging in ons land. De enige voorbeeld van de minister is al de grap van de week geworden dankzij Lubach. Het gebrek aan feiten dwingt ons kabinet alternatieven te zoeken om hun boodschap door te dwingen. De NRC biedt een podium voor ‘alternatieve feiten’. Een paar voorbeelden vanuit de publicatie op een rijtje:

Eerst wat Heck over mij persoonlijk schrijft in deze nieuwe propaganda publicatie - gezien ik weigerde met hem te praten, is er niet veel over mij gekomen.

1) Heck blijft te worstelen met mijn nationale identiteit. Hij brengt mij onder de categorie “Nederlandse Russen” samen met Natalia Vorontsova en Nikita Ananjev, terwijl ik al herhaaldelijk hem laten weten dat ik nooit in mijn leven een Russische burger geweest ben. Goed nieuws is dat ik nu geen nep-Oekraïense word genoemd, maar “een etnische Russin uit het Oekraïense Donetsk” - blijkbaar kwam de publicatie in De Trouw onder aandacht van Heck, maar niet voldoende om zijn desinformatie van Nederlandse publiek te staken.

2) Daarop volgt de framing: “die wordt gebombardeerd tot boegbeeld van de SP-campagne”... Los van de zeer slecht woordkeuze tov iemand wiens geboortestad al 3,5 jaar daadwerkelijk gebombardeerd wordt door Oekraïense leger (blijkbaar is empathisch vermogen van Heck onderontwikkeld zijn gebleven in zijn socialisatie proces), is het feitelijk onjuist. Misschien weet Heck het niet (en komen wij weer terug bij de hiaten in zijn socialisatie), maar de SP creëert geen boegbeelden, maar verenigt mensen voor wie de waarden van menselijke waardigheid, gelijkwaardigheid en solidariteit belangrijk zijn. Er was tijdens het referendumcampagne ook niet een gezicht van de NEE-kamp, maar juist een gezamenlijke standpunt van vele Nederlanders, onafhankelijk van hun etnische achtergrond, leeftijd, geslacht, sociaaleconomische status, seksuele geaardheid of andere labels die zo gauw geplakt worden door Heck. Dit is de kracht van de SP en dit is waarom NEE de meerderheid van de stemmen had gekregen op 6 april. Victoria Koblenko was wel “tot een boegbeeld gebombardeerd” van een JA-kamp olv de VVD en D66. Zij kreeg genoeg media-aandacht in aanloop tot de referendum, was vaak gast op de TV en kreeg genoeg ruimte haar boodschap aan te kondigen. Ik ben geen publiek figuur en er is dus geen sprake van een boegbeeld in mijn geval.

NB: Ik begrijp dat het lastig is voor staatspropagandisten te begrijpen dat verschillende mensen zich kunnen verenigen rond een idee. De elites hebben namelijk baat van ons uit elkaar te drijven - verdeel en heers is een oude tactiek. Het is echter in ons belang - gewone Nederlanders - een gezamenlijke stand te nemen tegen het beleid dat leidt tot armoede, discriminatie, onderdrukking, schending van mensenrechten etc.

3) Heck schrijft dat ik meedoe met de activiteiten van Break the System, wat puur uit zijn alternatieve universum komt. De waarheid is ik heb nog nooit deel heb genomen aan de activiteiten van Break the System.

En nu wat algemene beweringen van Heck die niets met de realiteit te maken hebben, laat staan aan de basisprincipes van journalistiek voldoen^

1) In welke universum leeft Heck als de betrokkenheid van Nederlandse burgers bij een publiek debat

veroordeeld moet worden? Zeker niet in de democratische samenleving, toch? Heck en andere propagandisten moeten kiezen of ze de waarden van de vrijheid van meningsuiting, participatie, actieve maatschappelijke positie als goed of kwaad zien. Of het recht deel te nemen aan demonstraties en vrij te mogen spreken in dit land voor alle burgers geldt of alleen voor degenen die de standpunt van het kabinet ondertekenen.

2) Ook moet Heck voor zichzelf beslissen of journalisten de vrijheid mogen hebben om de onderwerpen waarover ze berichten zelf mogen kiezen of ze aan de schandpaal gehangen mogen worden indien ze voor een onderwerpen kiezen die de officiële script niet volgen, zoals bv. de demonstraties van oppositie o.a. Break the System of andere burgerinitiatieven.

"Door de Nederlandse pers werden deze protesten meestal genegeerd, maar in Russische media was er wel aandacht voor", schrijft Heck. Wat zegt dat over Nederlandse pers? En is dit een verwijt naar collega-journalist die zijn werk wel doet, terwijl NLse journalisten daar in falen?

3) Het wordt tijd dat Nederlandse media terug gaan naar de basisprincipes van journalistiek ipv propaganda verhalen te schrijven. Zo zou bv. Heck niet moeten negeren de informatie die het verhaal van zijn opdrachtgever tegenspreekt, zoals bv. de verzonden oprichting van de Nederlandse taak van de Duitse partij Die Einheit. Hij heeft daadwerkelijk te horen gekregen dat de Nederlandse afdeling nooit heeft bestaan - er zijn screenshots van zijn correspondentie met een van de geïnterviewd personen waaruit blijkt dat Heck op de hoogte was gebracht over het niet bestaan van de Nederlandse afdeling. Toch koos hij bewust de lezers van de NRC te disinformeren. Het is een keuze en Heck heeft gekozen om niet journalist te zijn. Vrije keuze, maar het moet wel duidelijk zijn voor zijn lezers.

4) Het citeren hoort op een verantwoordde manier gedaan worden. In de wetenschap gelden daar allerlei regels voor. Ik pleit dat dezelfde regels voor de media ingesteld worden om te voorkomen dat er misbruik wordt gemaakt door manipulerende propagandisten. De afgelopen weken heb ik meerdere keren moeten vaststellen dat de NRC nogal vrij omgaat met de citaten als ze maar iemand daarmee kunnen inframen. Zo is bijvoorbeeld de citaat van een Russische senator over Die Einheit. De woorden zijn geknipt. Hier is een volledige citaat: "Wij onderhouden contact met hun en denken dat wij ons ogen niet moeten sluiten voor compleet nieuwe processen, maar moeten de nieuwe partij, haar ontwikkeling openlijk steunen en officieel elkaar ontmoeten op parlementair niveau' (Igor Morozov, 2015, tijdens de vergadering in Federatie Council re: mechanisme van interactie met Russische burgers in het buitenland). Tijdens deze vergadering zei Rempel, de hoofd van de partij, trouwens dat de eerste ambassade die hun uitgenodigd had voor een gesprek was de Amerikaanse ambassade in Duitsland, niet de Russische ambassade.

5) De factchecking moet terug naar de routine van het journalistiek werk. Zo worden het publiceren van verdomde leugens voorkomen, zoals het bestaan van Nederlandse taak van de Duitse partij of mijn nep-Oekraïense identiteit. "Zeker één lid van de Nederlandse tak staat volgens bronnen van NRC in direct contact met Russische overheidsfunctionarissen." - gezien er geen Nederlandse tak bestaat en dus er geen leden zijn, is blijkbaar een geest die in direct contact met Russische overheid staat in de wereld van waanideeën van Wilmer Heck.

Ook het organiseren 'tal van kleinschalige demonstraties in Den Haag en Amsterdam, onder meer voor aansluiting van de Krim bij Rusland. Maar ook om steun uit te spreken voor de Syrische dictator Assad...' zou niet komen als Wilmer Heck de moeite nam om feiten te verifiëren. Sommige demonstraties waren idd het initiatief van mensen die in het artikel genoemd worden, zoals bv. tegen oorlog in Donbass of rouwgetuigenis aan de slachtoffers van de vliegcrash. Andere protesten, zoals bv. tegen oorlog in Syrië, waren door Syriërs en Nederlandse communisten georganiseerd. Break the System is ook geen Russische organisatie, heeft volledig Nederlands bestuur en organiseert eigen activiteiten. Het feit dat Natalia daar aanwezig was bewijst geen Russische invloed, maar juist succesvolle integratie en participatie van nieuwe Nederlandse in maatschappelijke discussie. "Voor de actie in Eindhoven, in de zomer van 2015, bezoeken enkele activisten in januari al een grote demonstratie van Break the System op het Haagse Malieveld" - volgens mij was Natalia de enige Russin die daar was). Ook las ik dat dhr. Rempel, Die Einheit, in 2016 in Moskou was om te praten over de wetsvoorstel voor rehabilitatie van Russische/Sovjet Duitsers in RF. Voor de rest zag ik geen "regelmatige reizen naar Moskou". Wel reist hij veel in Duitsland.

6) Het zal mss een onthulling zijn voor Heck, maar pro-Russische activiteiten vonden plaats decennia en zelfs eeuwen voordat de oorlog in Oost-Oekraïne in 2014. Zo hadden wij nog een Nederlands-Russisch vriendschap jaar met een rijke programma aan evenementen. In Rotterdam bestaat al jaren een organisatie die Russische films vertoont, feesten organiseert, Russische taalonderwijs promoot in de EU... Ja, ik praat hier over Blini bioscoop van Olga Sterensis en Grigori Pasternak die ook jarenlang een gecoördineerde Council van

voormalige landgenoten in Nederland geleid hebben. Sinds 2013 zijn ze echter pro-Maidan geworden en hebben ze zelfs een vogel als vredesprijs aan oligarch Kolomoysky uitgereikt. Als er buitenlandse invloed op Nederlandse politieke discours en politici en ambtenaren is, komt deze daar vandaan.